

МАКЕДОНЯ излиза за сега веднъж на медлен път в събота. — Цяна пръдиза-тена за година 4 били веджидѣти за въ Цариг ада, а пътъ за по въз на всякъд— еа ше сѣ мѣсеца 2 1/2 за въ Цариграб, а за по въз на всякъд 3. — За три мѣсеца 1 1/2 бѣло м еджидѣти за всякъд.

Писма не освобождены от почтовых платъ
и каргванія за вѣстники не сдружиены
съ предплатъ-тъ не ся пріемать.

Тулчакската община търси единъ при-
готовителенъ учителъ, който да познава или
френскый, или турскый азыкъ. Таквъ учи-
тель нека ся отнесе до сѣщашъ община
по скоро.

ЖЕНАТА,

Важността и въ кръгътъ на об-
ществото и нейното възпи-
таніе въ България.

Единъ отъ знаменитыѣ французскыя мыслители, Г. Кондорсе, въ своѣхъ „Исторіѣхъ на челоувѣческыйтъ умъ“ разисква причины на старовременныѣ оиѣзи прѣзрителностъ, коѣто показваше (а негдѣ и още показва) мѣжкыйтъ полъ къмъ женскыйтъ, и потвърждава, че понятіето за *вещественныѣ слабостъ на женскыѣ* е главныѣ изворъ на нейното окаянно и унизително състояніе, въ коего ся намираше тя прѣзъ всичкиѣ оиѣзи вѣкове, когато матеріята владѣеше надъ идеякъ, когато дивата тѣлесна сила ся прѣдпочиташе отъ тънкото и високо чувство; което още каже, че жената ся считаше и ли счита още за по-долне сътвореніе отъ мъжа, *тамо дѣто не бѣше или не е още огрънало свѣтлото сѣнце на образованіето.*

Твърдъ лесно ся разбира че въ обще-
ства, дѣто всичко ся основава на сила-
тъ на мечтъ, дѣто всичкы държавни
планове и грижи ся състоятъ въ напа-
данія върху други съседни народы, и
дѣто най-големата слава ся състои въ
тѣлеснатыя лкостъ и въ ненасититъ кръ-
вожедностъ, както що сѣ были почти всич-
кыте народы въ старо-врьме и както що
ся намиратъ още таквы дивы общества
по удаленытъ страны на свѣгтъ, —
лесно ся разбира, казвамы, че слабата же-
на въ тѣхъ обстоятелства ся е считала
като нищо съвсѣмъ бесполезно, като ли-
шена отъ право да дава никакво мѣние
върху какво и да е, като прикована о-
вожѣтъ на мѣжа си, и най-сетѣ като
просто орудіе за задоволеніе на неговы-
тъ страсти.

Ако земемъ прѣдъ очи развитіе на
днешнитѣ образовани народы въ Е-
вропѣ, ще можемъ да си въобразимъ и
теченіе на освобождението на женѣтъ
отъ всѣхтѣ прѣдразсѣдци, които ѣхъ по-
легахъ въ това ниско положение. Онова
обаче, което ще удари въ очи на по-то-
чнитѣ наблюдатели с, дѣто ще съгледа-
че развитіе на свободѣтъ на женѣтъ
и на нейното изравненіе съ мъжѣтъ е
далечъ отъ да е било постепенно. Отъ дол-
нитѣ степенъ въ който ся намираше тя,
подмогната отъ идеитѣ на христیانство-
то, жената започенѣ въсправяніето си,
което ако и да бѣше медленно, все пакъ
вѣрстваваше отъ да бѣде силно и на-
прѣдователно; тъй що виджамъ че прѣзъ
17-нитѣ и 18-нитѣ вѣкъ тя прѣминува
назначенитѣ си степени, възбѣзва надъ
мъжѣтъ като единъ видъ Божество, на ко-
ето той до земѣхъ ся покланя и го обви-
ва съ произни похвалы, каквито нито Ри-
млянитѣ не сѣ исказвали прѣдъ тирани-
и Цезаря. Жената въ това врѣме станѣ
господарка и тиранка на другитѣ полъ
якото що бѣше по-напрѣдъ мъжѣтъ. И
тозъ е случайтъ, въ който славнитѣ Ви-
кторъ Хюго написа въ романътъ си:
L'homme qui rit (человѣкъ който ся смѣ-
е) следующето. Никога жената като е по-
кривала своитѣ мекостъ съ хубостѣтъ
си, и своитѣ слабостъ съ веселието си,
не сѣ е по заповѣдательно обезвилявала.
Ева като направи отъ възбраненитѣ илюдъ,
допростѣтъ илюдъ, прѣмъ него, отъ тѣмъ

МАКЕДОНИЈА

ЛИСТЬ ЗА ПОЛИТИКА, КНИЖЕВНОСТЪ И ТЪРГОВІА.

Κακίστον πρᾶγμα νὰ σαλεύη τις ἀπὸ τὰς ἀρχάς του, ὅταν εἶναι δεῦρα.

тя въспържествува. Тя свърши съ това. Въ осминадесатийтъ вѣкъ, жената заключи вратата задъ мѣжътъ. Тя ся затвори въ райтъ съ сатани. Адамъ останахъ отвънъ.“

Но деветнадесетый вѣкъ който рачисти идентѣ които ся бѣхъ породили, по-прѣди и прѣснѣ зарыгъ на истинното чловѣческо образованіе, помогна много за да обыстри и проясни въпросътъ за женитѣ, както и да означи истинното тѣхно poslanіе. Днесъ въобще женитѣ, далечъ отъ да гледатъ да ся затварятъ сами въ недостойны прѣдѣлы, обычатъ да сѣдватъ между хората, гледатъ да ся намѣсятъ въ общото движеніе на животътъ, забгати да зематъ разны свѣтски званія, мчатъ ся да си придобыѣтъ извѣстны права; съ еднѣ думъ трудитъ ся щото и тѣ да присежтъ своѣхъ часть въ общитѣ капиталъ на чловѣческото развѣтіе. На пр. женитѣ могатъ да бждатъ добри учителки (както въ Америкѣ дѣто повечето мжжы училища сѣ въ тѣхнитѣ ръцѣ) изащны докторки, което званіе днесъ съ особенно желаніе приграти женскитѣ полъ въ Швейцаріѣ, Бельгіѣ и пр. управленіето и службътъ на пощитѣ е отворено тѣмъ и др. и др.

Освѣтъ това нашиятъ читатели знаятъ за великиятъ въпросъ който влѣхува днесъ Америка и Англия, и който залѣга щото да се допусне на женитъ, правото за гласоподаяніе. Явно е че рѣшението на този въпросъ ще строши послѣднитѣ прѣгради, които вѣспира въстановеніето на влѣянieto на женитъ въ свѣтътъ, и което нещѣ бѣде освѣтъ твърдъ спасоносно и полезно за общото наше образованіе. Сплата на овѣзъ които прѣгласяватъ социалнитѣ идеи и се борятъ за вѣстержествуваніето на общитъ миръ наедно съ всичкитъ неговы благадаты, ще се умножи съ милионы други гласове, които ще произлизатъ отъ сѣщества, които по самитѣ своѣхъ природѣ, по миролюбивога на своитъ характеръ, по благоститъ и пѣжноститъ на своитъ чувства, и които най-сетитъ съ силитъ на своето убѣдително и привлекателно влѣяніе ще се борятъ за всичко онова, което е добро, красиво и хубаво. Ний даже мыслимъ че когато се обиде това сир. Когато жената завземе истинното свое положеніе и ся сдобые съ естественнитъ си права и то вслѣждъ по Европа, тогазъ ще се изпълне затнитъ ози сѣнь, който Ламариниъ (въ своѣхъ: *Politique rationnelle*) прѣдвидждаше въ удалечнитъ мысли на своитъ идеалны прѣдначертанія, т. е. честитото и блажено онова сѣстояніе, което е и цѣлѣта на чловѣческитъ родъ.

Отъ малкото това що казахми всякой може да разбере какъ высокъ цѣнь имѣ женатъ въ човѣческихъ общества само като другаръ и майкъ смятрана, а колко повече и като разведница и рас- пространителя на спасителный онѣзи начала на просвѣщеніето!

Въ тойзи духъ и въ туй направление ний ще гледамы да порасправимъ на читателитъ си и да имъ докажемъ колко неестранното и общото образование на единъ народъ е свързано съ освобождението и поженитъ. Защото само зрѣлата свѣсть на единъ народъ може да си прѣдстави равенството на двата пола; тя само може да разумѣе колко е полезно и оживотворението на тѣзи идеѣ и тѣй да пристѣпи къмъ нейното осъществление.

Когато вече е неопоримо доказано и не оспоримо прието че за благоденствие.

го слѣдува че всичкыте стремленія, старанія и задѣганія на челоувѣцѣтъ и на народытъ трѣбва да бѣде то и то само — обрзованіето. Тогазы остава да си приидири, съ кой начинъ и съ кои средства по-лесно и по-скоро може да си достави и да си набави това безцѣнно и желанео стяжаніе единъ народъ било или челоувѣкъ.

Споредъ насъ, както и споредъ всички
като преди насъ сѣ испытывали коренно
тозъ въпросъ, най-правильтъ пътъ къмъ по-
стигнатието на тази цѣль е ИЗУЧЕНИЕ-
ТО НА ЖЕНСКИЙТЪ ПОЛЪ то е най-
добриятъ способъ, най-лесното сръдство
и най-бързиятъ както и най-силниятъ
двигателъ за развитието на единъ народъ.
Слѣдователно, първата ни грижа трѣба да
бѣде какъ по добръ да възпитами и да
образуваме женската сѣ челядь, какъ да
отвѣдимъ добры и достойны майки, а
чрѣзъ тѣхъ по-добры и по-достойны гра-
ждани на народътъ отъ който произхо-
ждами.

Не сж ли женыть прѣдметтъ на-
най-възвишены-тъ наши чувства? Не
сж ли тѣ наши необходимы другари и
спомощницы въ трудныйтъ тозъ животъ
— утѣхъ въ минуты на наши горю-
сти? Не сж ли най-послѣ тѣ на които
най-повѣряемы най-сжрыйтъ задогъ шо
имамы въ свѣтъ? — чедата си, сыновѣтъ
си? — Ей тѣ сж които ще всадятъ най-
напрѣдъ въ тѣхныгъ млади сѣрдца и у-
мове първытъ понятія за чловѣцтыгъ, за
отечеството, за землѣтъ, за небо; тѣ
сж, които ще управыватъ воспитаніе то
и ще имать най-голѣмо вліаніе върху жи-
вотѣтъ на оубѣзъ, които ще станѣтъ по-
послѣ граждани, поддържатели на народ-
ныгъ честь и стѣпове на неговѣтъ бж-
дущность.

Образованіето истинното образование е нещо което подава истинны понятия за тозъ свѣтъ, което показва истинныйтъ нужды на животътъ, — научава челоуѣка кое е истиното негово посланіе тука на земятъ, — сочи на неизмѣннытъ и спасителны цѣли на челоуѣческыйтъ родъ. Образованіето облагородява духътъ, укротява и смирява буйностьта на всычкытъ страсти, на всычкытъ характеры; то прави челоуѣцътъ да прѣтърпява междуособице недостаткытъ си и ги кара да живѣятъ мирно и задоволено, както и да бѣждатъ единъ другому помощь и утѣхъ. И тъй, образованіето е най-высокыйтъ даръ отъ Бога, най-живата наша нужда, за това, то трѣба и да е главното наше заиминіе; то е убо най-полезителната храна, коюто трѣба ный да даваме на своитѣ дѣвойки — цвѣтътъ и радостта на тозъ свѣтъ, подпорката и надеждата за бѣдущето на нашето отечество.

Това още повече трѣба да ны утвърди въ мнѣніето че колкото ся грижемъ и стараемъ за възпитаніето и образованіето на нѣжкѣтъ си члѣдь, толкова повече трѣба да обрѣщамъ вниманіе и двойно да ся грижемъ за стараніето и образованіето на двѣйкѣтъ, чрезъ което освѣтъ дѣто много повече ся улеснява и ускорява образованіето на единъ народъ, нѣо нѣа и най-спасителны слѣдствія върху нравственостѣтъ на народѣтъ.

Память е истински много драго и много
дълбоко виждайки, че на истински места в отечеството ни народът е вече съзнавал го-
лѣмѣтѣ възможности на този въпрос и по-
лага голѣми трудове и жертви голѣми
прави за распространение на образование-
то между женския полъ, но неможе-
е обаче да забравяме, че много повече съ о-

Подписка-та на спомоществанията ста-
ва в Парижа при Редактора и издателя,
на **МАКЕДОНСКИ** П. Р. Славейкова при
Одун-Капия № 68. Статии и писма за об-
щеполезни работи поощряват се без пла-
ти, а за частни извън тях плаща се по 2
гр. редът, а кога се повтори по грош.

Подписки на спомоществованія ставатъ при опредѣленіи по вѣку настоятели, които и отговарятъ за вѣстникѣта.

смятъ като нѣщо извъншно, и годно ра-
внодушіе владѣе; или и ако става рѣчь
и даже ако има женскы училища, тамъ
нѣма ни поменъ за едно по редовно изу-
ченіе, и само колкото за единъ прочетъ
и запиваніе, и за суетны нѣкои бодове
и шевове, а никакъ за нравственното по-
вишеніе чрезъ ученіето и образованіето.
Това е истинна твърдъ сътрѣбно по нѣй
сѣмъжъ вече да се утѣшаваны съ на-
деждъ за по-добръ успѣхъ чрезъ това
дѣло гледамы ежедневно бывающѣ тѣрсе-
ніа на учители отъ разны общины, а още
повече като имахмы честьтъ да чуемъ
за съставеніето на нѣкои женскы дру-
жества, когото е единъ отъ нѣй-честитѣ
знакове на нашето колко-годъ освѣсте-
ніе. И отъ тѣхъ точкѣ на зрѣніето нѣй
не бѣхмы могли доволно да представимъ
па читателитѣ си, а особено на чита-
телкитѣ си ползжтъ и добритѣ слѣдствия
отъ разпространеніето на тѣхъ дружества
накато и на читалищата на всякадѣ въ о-
течеството ни.....

ЦАРИГРАДЪ. — И тѣхъ година нашихъ българчетъ отъ Робертъ-Колевъ ся отличиха, ва-то отъ четырихъ награды, омы единъ отог-нихъ на едно Англичанче.

Но туй, което е по-важно е че петима отъ яшиитѣ ученици тука свършиха курсътъ на наукитѣ, които сѣ преподава въ туй училище, и сѣхъ дипломирътъ сѣ въ степенъ Бакалавръ.

Да въ описважъ торжеството, което стаямъ при испытаніе на тѣя Г-да що свършевахъ и похваляхъ, които зехъ отъ присъствующахъ не щѣ, за да не мя обвините въ пристрастіе.

Да ви разправамъ за словата които нашите Бакаязери пропнаесоухъ прѣдъ публиката, на Англичси, на Френски и на Български: ще рече да си налагаемъ трудъ да ги прѣвждаемъ на Български и да ви ги съобщимъ прѣдъ, понеже токозвнъ напълно и востранно бѣхъ написани, що то краткоства нмъ не позволява съкраще- ние безъ да нахали стойността нмъ, за туй азъ ще ся огранича само да ви кажъ загла- вѣта нмъ.

При това аз не считам за непристойно, ако назовам даже и по име всички, които свършиха тази година, а като прибавя кой за какъв предмет е говорилъ. Това не само че на мясия види непристойно, но даже и необходимо нужно ми ся струва, да назова имената на тези, които свършиха, защото тѣ сега като излизатъ отъ училищескитъ животъ готвятъ си да взѣзатъ вече въ дѣйствителный — въ животъ и работѣ на Българскитъ народѣ, щото всака община въ която тѣ споредъ дължността си ще взѣзатъ да е добръ опозната съ будущитъ си членове.

Гь са: Г-де: —
1, Найдентъ Николайъ отъ Бургазъ, който говори за „Важността на Религиознѣтъ кѣтъ на прѣлѣтъ въ едно господарство;“, за „Търговията и необходимостта на развитието ѝ за на прѣлѣтъ на единъ народъ.“

2 Юрданъ Икономовъ отъ Еленъ, който пна
за прѣдмѣтъ: „Дѣйствието на Господарството
къмъ поданицигь, и на поданицигь къмъ Го-
сподарството.“

3 Стефанъ Гомовъ отъ Котель; — "Важность-
та, значеніе и ползата на придобыванъе доб-
брь характеръ; и "Ползата отъ изучаваніе-
то на Историѣта."

4 Пергь Матеевъ отъ Котель; — “Кои сж
необходимыя условия за напредкѣтъ на едѣя
Държава” и “Робството съ неговѣтъ пачази и
слѣдствія.”

5 Тодоръ Ив Жабаровъ отъ Шуменъ; — за „Свободата на свѣстѣтъ;“ и „Важността на математиката за обработване на умътъ; за усовершенствованіе на Мореплаването и годиностѣтъ на Астрономическѣтъ издирванія.“

Ето кои са тѣзи петъмина, които сега из-
ватъ отъ областта на науката и теоритъ
и ставатъ въ действителный животъ; за да
используютъ всякой дължителитъ, какъто му
си паднатъ на честтъ, и съ което всякой ще
спомога за по скорото развитіе и напредъ-
ване на народътъ си.

Тѣзи моици, слѣдователно, сѣмо ги прино-
савъ на всякъ общинъ или на всякой тър-

